

Видѣхъ твой-гѣ черны очи,

Видѣхъ твой-то бѣло лице

Наросено съ маргаръ потъ.

Слзнице-то надъ тебѣ трепташе,

Хвѣстѣ-гѣ ти то почита

Бѣлы гърды не горы;

За расхлажд тихій бѣтреци

Легко бѣе и играе.

Съ твой-гѣ бѣла пазвичка.

Твой-та скжршена снажица,

Твой-то тѣненко-го крѣстче.

Катъ престѣпвашъ съ люлей.

Ахъ! да бѣдѣхъ ахъ коланчи

На твое-то тѣнко крѣстчи

Да съ обывамъ околъ тебѣ;

Или да бѣдѣхъ ахъ вѣбчица

На жлтичкы дѣто носишъ

Върхѣ снѣжены гърды.

Да съупирбахъ, да цѣлѣвахъ

Бѣлы ненкы по зрѣница-та

Катъ трандафелъ алены;